

старта да ознаменува тази славна дата за българската мисъл и култура по възможност по-като, по-тържествено и по-сърдечно. Времето празнистото се открива съвсем, времето се дават утра и вечеринка изключително съвме-ра от произведението на автора, завършени съ триумфални шествия и кръшни хор. На много места се издига спешно писани към населението, гледи съ признателност към юбиляра за петдесетгодишната му дълбока и съ възхвалява към Вселената, че е оцелявала българския народ съ подобно радостно благоволение сърдъ тежката скръбь по загубени части от исконната българска земя.

Празникът въ чужбина.

Не е отминал тоя денъ никъдъ, дѣто живятъ българъ или двама българско представителство. Огънятъ на тържествата гъвъ става и чукащиятъ печатъ, който сине щедря похваля надъ прославенника и надъ неговото дѣло, сравнявано

гаритъ, ще празнуваме юбилей на най-великия си поетъ и че българскиятъ гералдъ консултъ, който стои е поетъ, ками на официаленъ приемъ въ консултото. Сѣдѣхъ свършиха на журитата се отсукавъ тържественъ молебей за здравето и дългоденствието на юбиляра, който молебей азъ вършихъ съ гърмото и величествено „многа дѣла“. Слано впечатлението издържа тържественитъ хоръ. Мисловна дори не искахъ да вървятъ, че емо за една седмица е постигнати тои успѣхъ.

„Сѣдѣхъ 12 ч. иване приемъ въ Царското генерално консултото, къдѣто бѣха поканени и нѣкои нѣмци тукашни гърци хора. Държакъ се рѣши, бѣха се нѣкои, държакъ се тостове и всички, разбира се, все за здравето на великия нашъ поетъ Ив. Вазовъ.

„Отъ 5 часа сѣдѣхъ обѣда, поинакъ литературно-музикална забава, която бѣше посѣтенъ така добър, че сломитъ се окая много тѣлесенъ. Програмата бѣше съ най-разнообразно съдържане. Всичко бѣше изпълнено съ умише така, че не прѣдѣше впечатлението на импровизиранъ забава, а, напротивъ, като че бѣше работено съ месеци за него. Това прави голѣма честь на уредителитъ на забавата,

които положили свърхчуждѣния усилва, като ками-рига нѣмъ, волъ и умише да подготвятъ едно тако-ва грандиозно тържество. Всички бѣха признателни отъ насада и национална гордостъ и, макаръ далече отъ България въ тѣзи часове, ине се чувствуха при насъ и заедно съ насъ празнувахме“.

Прага. — (Ивъ една кореспонденцията).

„Българската академическа младежъ въ гр. Прага не остана чужда на народното тържество на 24 октомври т. г. Тя отпразнува юбилей на народния поетъ Ив. Вазовъ, кѣто съ всички българи и студентитъ отъ дружество „Българска сѣдѣлка“, на които той е почетенъ членъ, съ литературно-музикална вечеря на островъ „Жофинъ“.

„Сѣдѣхъ привитенъ салонъ, украсенъ съ зеленина, подиумътъ на който напоиме кѣтъ отъ Балкана, къдѣто върхътъ зеленина личице въздигнатъ образъ на поета, бѣ прѣтъненъ отъ славянска академическа младежъ, между които личеха и по-видни гости : г. г. министерскиятъ съвѣтникъ Мичошъ съ гос-

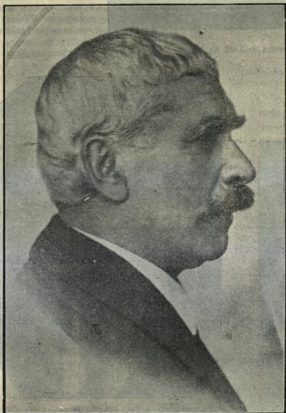
съ „Мила родино“. Г-ца Прокопова изпълни, на пиано „Евгени“ отъ Рахманиновъ. Трогательна бѣ декларацията „Българи“ отъ Вазова на г-ца Недѣлка Драгулева, която съ трепетно чувство и мадненска модъ навъ въ сърдата инлакса, умишени и така по страданиятъ въ миналото и днесъ макаръ родина. Заучени въ думитъ на поета неговата безавѣйна любовъ къмъ родната земя, любовта на дѣлния народъ къмъ калява роденъ край.

„Програмата завърши съ Вазовата ода „Къмъ природата“, изпълнена отъ студента Хр. Прокоповъ“.

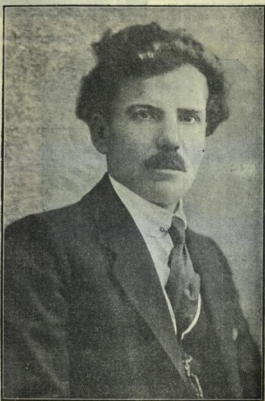
„Сѣдѣхъ програмата присѣтстваващитъ се взаимно опознаха и подъ звучитъ на оркестра си споминаха за мила далечна родина“.

Ето какъ прѣдѣва тържеството в „Народна поляна“, бр. 293 отъ 23 октомври :

Въ неделя, 24 г. вечеритъ, академическото дружество „Българска сѣдѣлка“ въ Прага отпразнува българския народенъ юбилей, по случай 70 години отъ рождението и 50 годиш-

и Вазовъ

СТ. ОМАРЧЕВСКИ
Министър на Народното Просвѣщение.

съ дѣлата на най-виднитъ чуждестранни писатели и поети. Ето какъ е прославенъ поетътъ въ нѣкои чужди стоани.

Цариградъ. Сутринта въ Феврѣ се извършва архиепископска служба и молебей. Присѣтствуватъ шефовеитъ и персоналътъ на всички български учреждения и почти нѣщата българска колония. Иеромонахъ Тарвиль държи подхозна проповѣдка. Сѣдѣхъ палне въ увиселитъ на Пера се дава литературно-музикална забава при прѣтъненъ салонъ, дѣто директоритъ на българското умишени г-тъ Щѣпънъ държи обстойна рѣвъ за значението на Вазова.

Виена. На устроеного утрово управяващитъ легацията г. Панчо Доревъ и секретаритъ Малиновъ държатъ тържествени рѣви. Г-ца Василева прочита рефератъ за творчеството на Вазова, а г-ни Пашмакова, Зографова, Пелинскъ и др. изпълнитъ съ голѣмъ успѣхъ нѣколко български музикални къса.

Будапеща. — (Ивъ кореспонденцията на Н. Ангеловъ).

„Денъ 24 окт. г. годъ бѣше отпразнуванъ така тържествено, както никога другъ празникъ до сега въ Будапеща. Сутринта църквата бѣше прѣтънена съ българи, между които се видяха и чужденци, които, узнали, че днесъ празнуваме 50 годишния юбилей на Ив. Вазова, бѣха дошли да ни видятъ и да ни чуятъ. По-прѣдня денъ нѣкои унгарски вѣстникъ съобщиха, че ине, бъл-

козата си, професоръ д-ръ Зубати, ректоръ на правния университетъ, професоръ д-ръ Йотифъ Андерс се госпозата си, българскиятъ пълномощенъ министъръ Балабановъ съ госпозата си, блатар, консултъ проф. Валдимиръ Шакъ; проф. Пата, прѣдводителъ по български езикъ въ търговската академия; Хѣлвичекъ отъ търговската камара; докторитъ Бурнѣвъ и Савингеръ съ госпозитъ си, доброволци въ българския прѣвъ Балканската война; м-ръ Стефановъ, Валдимиръ Сисъ, делегати на чешкия и югославияски дружества, журналисти и много прѣвители на българския народъ. Извѣстнитъ чешки историци проф. Нидерер не можа да вземе участие въ тържеството и камири любовенъ писаръ до българскитъ студенти, въ което, като сонъ азъслухитъ на поета, пожелава бѣлскаво отпразнуванъ на юбилей и завършила съ милого признание, че остана завинаги вѣрненъ добродетелъ на българския народъ.

„Точно въ 9 часа вечеритъ се откри тържеството съ рефератъ на българския за дълготелността и личното влияние на Вазова отъ студента-филологъ Щейтановъ, а на чешки отъ професоръ Шакъ, който завърши съ думитъ на поета : „Не се гаси туй, нѣо не гасне!“

„За бѣлскаво тържество доста добротелъ и нашата камири опера пѣвница г-ца Христина Морфова, за сега прѣмодана въ пракаята опера, която инесе на сцената при всеобщъ възторгъ български-народни пѣсни и завърши-

ната отъ литературната дълбока на българския народенъ поетъ Ивалъ Вазова. Малката Жофинска зала едва побираше рено живитъ се членове на българската прѣжка колония и гоститъ, между които личеха прѣдставителитъ отъ иншитъ умишени, кѣто съ ректора на университетъ д-ръ Зубати и отъ литературитъ, журналистически, индустриални и граждански кръгове.

„Тържеството бѣ открито отъ г. Щейтановъ, който каза нѣколко думи за Ив. Вазова, прѣвекъ на чешки отъ българския генералъ консултъ г. Шакъ.

„Прѣмодана на Народния театъръ г-ца Хр. Морфова въздушени събрание, която инѣ съ затрвожна сърдечностъ и завладяващо думата изпълнение нѣколко български народни пѣсни, за което бѣше наградена съ бурни аплодисменти. Сѣдѣхъ и г-ца Л. Прокопова поляна заслужени лаври за бѣлскаво изпълнение на български и руски композиции. Оставящата частъ отъ програмата състоише въ декларацията : г-ца Драгулева издекларира Вазовото стихотворение „Отгостъ“, а г-тъ Х. Прокоповъ — „Къмъ природата“, за което получиха благодарноститъ на публиката.

„Сѣдѣхъ изчерпанъ на програмата събрание остана въ дружна забава. Играли бѣха българска хора“.

По-късно, на 5 ноември, д-ръ Иосифъ Пата е чедъ рефератъ върху творчеството и значението на Вазова въ „Художествената Бесѣда“.